

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, van 28 augustus 2009 in zaak nr. 09/29616 in het geding
tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 16 augustus 2009 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 28 augustus 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van die dag bevolen en de vreemdeling schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 4 september 2009, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. De staatssecretaris klaagt in de enige grief dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 16 augustus 2009 en het proces-verbaal van bevindingen van 26 augustus 2009 niet blijkt met gebruikmaking van welke bevoegdheid de vreemdeling naar een legitimatiebewijs is gevraagd en dat de staatssecretaris niet wordt gevolgd in zijn standpunt dat deze processen-verbaal zodanig moeten worden gelezen dat de vreemdeling eerst is aangehouden nadat de verbalisant het Nationaal Schengen Informatiesysteem (hierna: het NSIS) had geraadpleegd. Verder heeft de rechtbank volgens de staatssecretaris ten onrechte overwogen dat, nu hij geen belangen heeft gesteld op grond waarvan moet worden geoordeeld dat de onrechtmatigheid van de staandehouding niet aan de rechtmatigheid van de bewaring in de weg staat, de inbewaringstelling van de vreemdeling onrechtmatig dient te worden geoordeeld.

Daartoe voert de staatssecretaris in de eerste plaats aan dat uit voormelde processen-verbaal, in onderlinge samenhang bezien, blijkt dat het verzoek tot het tonen van een legitimatiebewijs is geschied in het kader van de uitoefening van andere bevoegdheden dan die van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000). De vreemdeling is in het kader van de uitoefening van de algemene politietaak verzocht zijn legitimatiebewijs te tonen. De opgegeven personalia zijn geverifieerd door de meldkamer van de regiopolitie Zeeland, waaruit is gebleken dat de vreemdeling als ongewenst vreemdeling bekend staat. Gelet hierop bestond er een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Dat het proces-verbaal van bevindingen relateert dat de staandehouding reeds zou hebben plaatsgevonden nadat was gebleken dat de vreemdeling geen geldig legitimatiebewijs kon tonen, doet er niet aan af dat in de opeenvolging van gebeurtenissen ter plaatse van het ongeval de

personalia van de vreemdeling zijn geverifieerd bij de meldkamer, aldus de staatssecretaris.

Indien dit betoog niet slaagt, voert de staatssecretaris in de tweede plaats aan dat hij wel belangen heeft gesteld, onder meer de ongewenstverklaring van de vreemdeling, op grond waarvan moet worden geoordeeld dat de onrechtmatigheid van de staandehouding van de vreemdeling geen gevolgen dient te hebben voor de rechtmatigheid van de bewaring en dat de rechtbank deze belangen, gelet op de aard van het aan de orde zijnde gebrek, ten onrechte niet heeft laten prevaleren.

2.1.1. In het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 16 augustus 2009, nr. 2009073536-3, staat vermeld dat het naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf was gebaseerd op een signalering als niet toe te laten vreemdeling in het NSIS.

In het op ambtseed opgemaakte proces-verbaal van bevindingen van 26 augustus 2009, nr. 2009073536-7, staat, voor zover thans van belang, het volgende vermeld:

"Op (...) 15 augustus 2009 kreeg ik de opdracht van de meldkamer van de politie Zeeland te gaan naar (nadergenoemde kruising). Op die kruising zou mogelijk een verkeersongeval hebben plaatsgevonden en men zou bezig zijn met het wegslepen van het voertuig. Hierop ben ik naar de opgegeven locatie gegaan en trof daar verschillende personen aan. Bij onderzoek verklaarde een van de personen in eerste instantie met de auto gereden te hebben. Deze man verklaarde later dat hij niets met het ongeval te maken had, maar dat hij de bestuurder te hulp was gekomen omdat hij door die vriend was gebeld om te komen helpen. Nadat hij dit had verklaard wilde ik van die man een getuigenverklaring opnemen en vroeg hem of hij in het bezit was van een geldig identiteitsbewijs. Hij verklaarde niet in het bezit te zijn van een geldig identiteitsbewijs, waaruit zijn naam kon blijken. Hierop heb ik de man op grond van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie staande gehouden. Voor wat betreft de staandehouding wordt verwezen naar het opgemaakte proces-verbaal staandehouding. Nadat ik die man naar zijn naam had gevraagd, gaf hij op te zijn genaamd: (personalia vreemdeling). In verband hiermee heb ik (...) via de meldkamer van de politie Zeeland na laten trekken om de personalia te controleren. Hierbij bleek dat Isejni NSIS gesignaleerd stond als niet toe te laten vreemdeling."

2.1.2. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 10 maart 2005 in zaak nr. 200500856/1; RV 2005, 61), is voor de vaststelling of sprake is van staandehouding krachtens de Vw 2000 van belang dat in het desbetreffend proces-verbaal niet slechts melding wordt gemaakt van de grond van aanhouding, maar tevens inzicht wordt verschaft in de omstandigheden en de redenen die aanleiding hebben gegeven tot de staandehouding.

2.1.3. Het ter zake van de staandehouding van de vreemdeling opgemaakte proces-verbaal van 16 augustus 2009 maakt het niet mogelijk vast te stellen of zijn staandehouding heeft plaatsgevonden ter controle op

de naleving van andere wetten dan de Vw 2000 dan wel ter uitoefening van de politietaak.

In het proces-verbaal van bevindingen van 26 augustus 2009 is wel uiteengezet onder welke omstandigheden de vreemdeling is aangetroffen en om welke redenen hem gevraagd is zich te legitimeren. Voorts is hieruit vast te stellen dat bedoeld verzoek om legitimatie niet heeft plaatsgevonden ter uitoefening van bij of krachtens de Vw 2000 toegekende bevoegdheden. De rechtbank heeft dit niet onderkend.

De enkele verklaring van de vreemdeling dat hij niet in het bezit is van een geldig legitimatiebewijs, kan echter op zichzelf geen, naar objectieve maatstaven gemeten, redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleveren in verband waarmee de vreemdeling krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 mocht worden staandegehouden. Hetgeen de staatssecretaris naar voren heeft gebracht, geeft onvoldoende aanleiding om te twijfelen aan de juistheid en volledigheid van het proces verbaal van bevindingen op dit punt.

Gelet hierop is de rechtbank, zij het op onjuiste gronden, terecht tot het oordeel gekomen dat de staandehouding van de vreemdeling onrechtmatig was. Hetgeen de staatssecretaris in de eerste plaats heeft betoogd kan niet leiden tot het slagen van de grief.

2.1.4. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (onder meer uitspraak van 30 december 2004 in zaak nr. 200409979/1, JV 2005/81), maakt de onrechtmatigheid van de staandehouding de daaropvolgende inbewaringstelling, indien aan alle in de wet gestelde vereisten daarvoor is voldaan, eerst onrechtmatig, indien de met de bewaring gediende belangen niet in redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen.

Ter zitting van de rechtbank heeft de staatssecretaris gewezen op de gronden voor inbewaringstelling en gesteld dat, voor zover de staandehouding voor onrechtmatig moet worden gehouden, de belangenafweging in zijn voordeel dient uit te vallen.

Hoewel door het zonder grond staande houden van de vreemdeling diens zwaarwegende belang, gelegen in het daarvan gevrijwaard blijven, geschonden is, bestaat geen aanleiding voor het oordeel dat de met de bewaring gediende belangen, waaronder in het bijzonder de omstandigheid dat de vreemdeling ongewenst is verklaard, niet opwegen tegen de door het vastgestelde gebrek geschonden belang van de vreemdeling.

De grief slaagt in zoverre.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, overweegt de Afdeling als volgt.

2.3. De vreemdeling heeft in beroep gesteld dat de staatssecretaris niet met voldoende voortvarendheid aan zijn uitzetting werkt. Daartoe heeft hij aangevoerd dat hij op 18 augustus 2009 is overgeplaatst naar een detentieboot en dat op 24 augustus 2009 een vertrekgesprek heeft plaatsgevonden, dat hij voldoende meewerkt aan zijn uitzetting en dat de staatssecretaris bij de uitreiking van het besluit tot ongewenstverklaring zijn verblijfsdocumenten heeft ingenomen zonder vervolgens enige uitzettingshandeling te verrichten. Verder heeft de vreemdeling verwezen

naar de uitspraak van de Afdeling van 10 december 2008 in zaak nr. 200807842/1 (www.raadvanstate.nl).

2.3.1. De vreemdeling is bij besluit van 5 januari 2009 ongewenst verklaard. Zijn verblijf hier te lande is derhalve onrechtmatig en op hem rustte dan ook de rechtsplicht Nederland binnen de in het besluit vermelde termijn van 24 uur zelfstandig te verlaten. Hij heeft dit niet gedaan. Eerst vanaf 16 augustus 2009, de dag van inbewaringstelling van de vreemdeling, bestond voor de staatssecretaris in dit geval de plicht handelingen ter fine van uitzetting te verrichten. Uit de processen-verbaal van gehoor van 17 augustus 2009 blijkt dat de vreemdeling na zijn inbewaringstelling is gehoord met het oog op de nadere vaststelling van zijn identiteit en nationaliteit. Bij brief van 26 augustus 2009 aan de rechtbank heeft de staatssecretaris de rechtbank onder meer bericht dat op 24 augustus 2009 een vertrekgesprek met de vreemdeling is gevoerd. Op 26 augustus 2009 zijn de gegevens van de vreemdeling verzonden naar het Bureau Bijzonder Vertrek. Onder die omstandigheden bestaat geen grond voor het oordeel dat de staatssecretaris onvoldoende voortvarendheid heeft betracht bij het verrichten van handelingen die van directe betekenis zijn voor de uitzetting van de vreemdeling. Het beroep van de vreemdeling op de uitspraak van de Afdeling van 10 december 2008 kan niet tot een ander oordeel leiden, omdat de feiten en omstandigheden in die uitspraak anders zijn dan die in de voorliggende zaak. De beroepsgrond faalt.

2.4. In beroep heeft de vreemdeling verder aangevoerd dat de staatssecretaris met een lichter middel dan bewaring had dienen te volstaan, omdat hij een adres heeft waar hij kan verblijven, werk heeft en hij nog in procedure is over zijn verblijfsrecht hier te lande.

2.4.1. Aan de bewaring is ten grondslag gelegd dat de openbare orde de maatregel vordert, omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de vreemdeling zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat hij niet beschikt over een identiteitsdocument, zich niet aan zijn vertrektermijn heeft gehouden, zich niet heeft aangemeld bij de korpschef en ongewenst is verklaard.

Gelet op de aan de maatregel van bewaring ten grondslag gelegde gronden, geven de door de vreemdeling gestelde omstandigheden geen aanleiding voor het oordeel dat de staatssecretaris zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat niet met een lichter middel dan bewaring kon worden volstaan. De staatssecretaris heeft het risico dat de vreemdeling zich niet meer zou melden, zodra zijn uitzetting in zicht kwam, niet hoeven aanvaarden. De beroepsgrond faalt.

2.5. Gelet op het vorenoverwogene, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 16 augustus 2009 ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Dordrecht, van 28 augustus 2009 in zaak nr. 09/29616;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. B. van Wagtenonk en mr. A.B.M. Hent, leden, in tegenwoordigheid van mr. E.K. van Leening, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

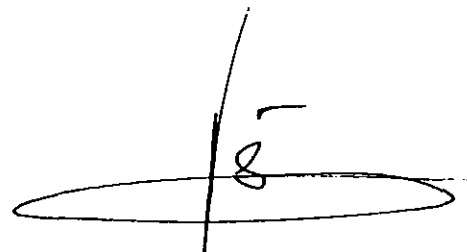
w.g. Van Leening
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 30 oktober 2009

513.

Verzonden: 30 oktober 2009

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

ADVocaAT

Postadres Postbus 5008
1330 KA MIDDELBURG

Regio Zeeland

Korpsonderdeel vreemdelingenpolitie

Behandeld door

Telefoonnummer 0113-225 228

Faxnummer 0113-225 239

V-nummer / Zaak /

Datum 3 augustus 2009

Onderwerp u110-A Maatregel van Bewaring

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende, H. Rutgers, hoofdinspecteur van het regionaal politiekorps Zeeland, zijnde ambtenaar belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg nu met het oog op de uitzetting aan:

de vreemdeling(e) zich noemende:

Achternaam :
 Voornaam(en) :
 Geboortedatum :
 Geboorteplaats :
 Geboorteland : Joegoslavië
 Nationaliteit : onbekend
 Geslacht : M

Ontvangen d.d.
 17 AUG 2009
 Centraal Inschrijfbureau
 Vreemdelingenzaken
 te Haarlem

de maatregel van bewaring op zoals bedoeld in:

- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000.
- artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vreemdelingenwet 2000.

Deze maatregel wordt gevondend door:

- het belang van de nationale veiligheid omdat
- het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat de betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat de betrokkene:
 - verdacht wordt van het plegen van een misdrijf
 - veroordeeld is ter zake misdrijf
 - ongewenst verklaard is

- niet beschikt over een identiteitsdocument als bedoeld in artikel 4.21 Vreemdelingenbesluit 2000
- zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- zich niet gehouden heeft aan zijn/haar vertrektermijn
- gebruik maak/maakte van een vals/vervalst document
- zich bedient/bedient heeft van een of meerdere aliasen
- geen vaste woon- of verblijfplaats heeft
- eerder niet-rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- andere reden, nl.

artikel 59, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, omdat de voor terujkeer noodzakelijk bescheiden voorhanden zijn, dan wel binnen korte termijn voorhanden zullen zijn.

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Middelburg
 Datum : 16 augustus 2009
 Tijd : 11.00

De Staatssecretaris van Justitie,
 namens deze,
 de h. officier van Justitie,
 de hoofdinspecteur,

(naam ambtenaar en handtekening)

Ontvangen d.d.
 17 AUG 2009
 Centraal Inschrijfbureau
 Vreemdelingenzaken
 te Haarlem

Een afschrift van deze maatregel is schriftelijk aan de vreemdeling(e) uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023-26736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

+31786391547

Rechtbank 's-Gravenhage

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

Postadres: Postbus 7009, 3300 GC Dordrecht

AANTEKENEN
 PER FAX ((070) 779 45 45)

De Staatssecretaris van Justitie, n/d
Procesvertegenwoordiging IND
Postbus 50120
2500 GC 's-Gravenhage

Bezoekadres
Steegoversloot 36
3311 FP Dordrecht
Telefoon (078) 6 391 391
Fax (078) 6 391 544
Rabobank: 12.23.25.817
L.n.v. DS 888
Arrondissement Dordrecht

Onderdeel
Contactpersoon
Doorkiesnummer(s)
Faxnummer afdeling
Datum
Ons kenmerk
Uw kenmerk
Bijlage(n)
Onderwerp

Bewaringszaken (11)
mevr N.M.G. Lepez
(078) 639 12 91
(078) 639 15 47
28 augustus 2009
procedurenummer 09 / 29616 VRONTN RAA K3 GRO
casusnummer
9708.07.8002

Bij beantwoording de datum en
ons kenmerk vermelden.
Wilt u slechts één zaak in uw
brief behandelen.

het beroep van
V-nummer

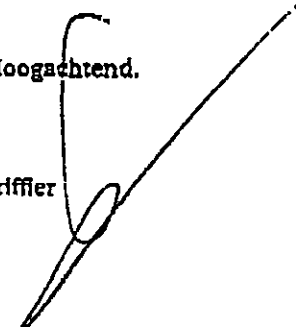
Geachte heer/mevrouw,

Hierbij zend ik u een kopie van de uitspraak waarbij op het beroep is beslist.

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open. Indien u daarvan gebruik
winst te maken, dient u binnen de in de uitspraak genoemde termijn een
beroepschrift en een kopie van bijgaande uitspraak te zenden aan de Afdeling
bestuursrechtsspraak van de Raad van State, Hoger beroep
vreemdelingenzaken, Postbus 18113, 2500 BC Den Haag (zie voor meer
informatie hierover www.raadvanstate.nl).

In het beroepschrift vermeldt u waarom u de uitspraak niet juist vindt.

Hoogachtend,
griffier

RW515

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummer: AWB 09/29616, V-nummer:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

, eiser,
gemachtigde: mr. H.A.C. Klein Hesselink, advocaat te Terneuzen,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie te 's-Gravenhage, verweerder,
gemachtigde: mr. F.M. Ticheler, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

1.1. Op 17 augustus 2009 is de rechtbank, door middel van een namens eiser ingediend beroepschrift, ervan in kennis gesteld dat verweerder eiser op 16 augustus 2009 in bewaring heeft gesteld.

1.2. De zaak is op 28 augustus 2009 behandeld ter zitting van een enkelvoudige kamer. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

2. Overwegingen

2.1. Krachtens artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de onderwerpelijke vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. Gelet op het bepaalde in artikel 94, eerste lid, laatste volzin, van de Vw 2000 staat tevens ter beoordeling of er aanleiding is eiser schadevergoeding toe te kennen.

2.2. Eiser voert aan dat de staandehouding onrechtmatig is. Uit de processen-verbaal is niet gebleken van welke bevoegdheid hem naar zijn papieren is gevraagd, terwijl zijn staandehouding niet berust op een naar objectieve maatstaven gemeten redelijk vermoeden van illegaal verblijf. Het enkele feit dat eiser geen identiteitsdocument kan overleggen is daartoe onvoldoende. Uit jurisprudentie nog uit enig andere voorschrift valt af te leiden dat een persoon die als getuige wordt gehoord, gehouden is zijn identiteit aan te tonen. Verder heeft verweerder bij de uitreiking van de beschikking tot ongewenstverklaring van eiser zijn verblijfsdocumenten ingenomen zonder verder enige uitzettingshandelingen op te starten. Verder heeft eiser werk en een verblijfplaats. Nu verweerder niet op voorhand van plan was eiser uit te zetten, lag het toepassen van een lichter middel voor de hand.

procedurenummer: AWB 09/29616

2

2.3. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser om een legitimatiebewijs is gevraagd ter vaststelling van zijn persoonsgegevens bij het afleggen van een genügenverklaring. De processen-verbaal dienen in onderlinge samenhang bezien te worden en daaruit kan dan worden afgeleid dat eiser is gevraagd naar identiteitspapieren en dat nadat uit controle in het National Schengen Informatie Systeem (hierna: NSIS) bleek dat eiser ongewenst was verklaard, is eiser staandegehouden. Voor zover de staandehouding niet rechtmatig is geweest, dient een belangenafweging te worden gemaakt. Deze dient, gelet op onder meer de ongewenstverklaring van eiser, in het voordeel van verweerder uit te vallen. Verweerder ziet, gelet op de gronden van de maatregel van bewaring, geen reden tot het toepassen van een lichter middel. Bij ongewenstverklaring worden de vreemdelingen niet ook gelijk in bewaring gesteld, maar worden ze in de gelegenheid gesteld zelfstandig te vertrekken.

2.4. De rechtbank acht het beroep gegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

2.4.1. Allereerst staat de rechtbank voor de vraag of de staandehouding rechtmatig heeft plaatsgevonden.

2.4.2. Blijkens het op ambtsead opgemaakte proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 16 augustus 2009 heeft verbalisant gesteld dat van de staande gehouden persoon (eiser) de identiteit van de betrokkene kon worden vastgesteld, en bleek dat de betrokkene geen rechtmatig verblijf had, gebaseerd op signalering in NSIS als niet toe te laten vreemdeling, waarop eiser is staandegehouden.

Uit het op ambtsead opgemaakte (aanvullend) proces-verbaal bevindingen van 26 augustus 2009 stelt verbalisant dat hij de opdracht kreeg te gaan naar een verkeersongeval. Daarbij wilde hij van eiser een verklaring opnemen en vroeg aan hem of hij in het bezit was van een geldig identiteitsbewijs. Eiser verklaarde niet in het bezit te zijn van een geldig identiteitsbewijs, waaruit zijn naam kon blijken. Hierop heeft verbalisant op grond van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie eiser staande gehouden.

Eiser voert naar het oordeel van de rechtbank terecht aan dat uit voornoemde processen-verbaal niet blijkt met gebruikmaking van welke bevoegdheid hem naar een legitimatiebewijs is gevraagd. De rechtbank volgt verweerder niet in zijn ter zitting ingenomen standpunt dat de processen-verbaal zodanig moeten worden gelezen dat eiser eerst is aangehouden nadat verbalisant de NSIS had geraadpleegd. Immers, zulks volgt niet uit de op ambtsead opgemaakte processen-verbaal.

Verder ziet de rechtbank niet in, nu de bewaring onrechtmatig moet worden geacht, dat er een belangenafweging plaats dient te vinden.

2.4.5. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State leidt de onrechtmatigheid van de staandehouding eerst tot onrechtmatigheid van een daarop volgende inbewaringstelling indien de met de bewaring gediende belangen niet in een redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Verweerder heeft geen belangen gesteld op grond waarvan moet worden geoordeeld dat de onrechtmatigheid van de staandehouding van eiser niet aan de rechtmatigheid van de bewaring in de weg staat. Gelet hierop moet de inbewaringstelling van eiser onrechtmatig worden geoordeeld.

procedurenummer: AWB 09/29616

3

2.4.6. De andere beroepsgronden kunnen naar het oordeel van de rechtbank onbesproken blijven.

2.5. De rechtbank acht gronden aanwezig om eiser een schadevergoeding toe te kennen. De bewaring van eiser is van meet af aan onrechtmatig geweest. Eiser heeft twee dagen in een politiecel verbleven en 10 dagen in een huis van bewaring. Gelet op de normbedragen van € 105,- per dag detentie in een politiecel en € 80,- per dag detentie in een huis van bewaring zal aan eiser een schadevergoeding van € 1.010,- worden toegekend.

2.6. De rechtbank ziet aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken. De kosten in verband met de door een derde beroepsmatig verleende bijstand zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, met een waarde per punt van € 322,- en wegingsfactor 1). De rechtbank is niet gebleken dat eiser nog andere kosten heeft moeten maken die op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor vergoeding in aanmerking komen. Omdat aan eiser ter zake van het onderhavige beroep een toevoeging is verleend, dient voormeld bedrag aan proceskosten aan de griffier van de rechtbank te worden betaald.

2.7. Gezien het voorgaande beslist de rechtbank als volgt.

+31786391547

procedurenummer: AWB 09/29616

4

3. Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage;

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de onmiddellijke opheffing van de bewaring van eiser;
- wijst het verzoek om schadevergoeding toe en kent eiser een schadevergoeding toe van € 1.010,- ten laste van de Staat der Nederlanden, te betalen door de griffier van de rechtbank;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, welke kosten worden begroot op € 644,- ter zake van door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus gegeven door mr. G.B. Raaphorst, rechter, en door deze en C. Groenewegen, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitgesproken in het openbaar op: 28 augustus 2009

Afschrift verzonden op: 28 AUG 2009

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt één week na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres: Postbus 118, 5201 AC 's-Hertogenbosch

Telefoon 073 - 888 3545
Fax 073 - 888 3085Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE**RAAD VAN STATE**

INGEKOMEN

- 4 SEP 2009

ZAAKNR. *W090026*AAN: *V3*

BEHANDELD: DB: PAR:

Onderdeel	Procesvertegenwoordiging Vestiging 's-Hertogenbosch
Contactpersoon	R.A.P.M. van der Zanden
Doorkiesnummer(s)	073 - 888 3061
Datum	4 september 2009
Ons kenmerk	9708.07.8002
Uw kenmerk	-
Bijlage(n)	3
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie /

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Dordrecht van 28 augustus 2009, met kenmerk Awb 09/29616.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Voor zover griffiegeelden verschuldigd zijn machtig ik u deze van de bij u lopende rekening-courant van de Immigratie- en Naturalisatiedienst af te schrijven.

Hoogachtend,

Mr R.A.P.M. van der Zanden, senior procesvertegenwoordiger

Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE
INGEKOMEN

- 4 SEP 2009

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
gemachtigde
ambtenaar ten departement

Zaak met hoger beroep:
van
met IND-kenmerk 9708.07.8002
verweerder
gemachtigde: mr. H.A.C. Klein Heselink
advocaat te Terneuzen

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Dordrecht
van 28 augustus 2009
met kenmerk 09/29616

Procesvertegenwoordiging
's-Hertogenbosch
Magistratenlaan 222
5223 MA 's-Hertogenbosch

Postbus 118
5201 AC 's-Hertogenbosch

mr. R. van der Zanden
073-8883061

1. Inleiding

- 1.1. De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Dordrecht van 28 augustus 2009, verzonden op diezelfde datum, met kenmerk Awb 09/8550, in welke zaak de rechtbank het beroep gegrond heeft verklaard, de onmiddellijke opheffing van de maatregel van bewaring heeft bevolen, en de Staat der Nederlanden heeft veroordeeld tot vergoeding van de schade, groot in totaal € 1010,- alsmede tot vergoeding van de proceskosten, groot € 644,- (zie productie 1).

2. Achtergronden

- 2.1. Bij besluit van 16 augustus 2009 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a van de Vreemdelingenwet 2000 (verder: Vw) in bewaring gesteld.
- 2.2. Bij beroepschrift van 17 augustus 2009 is namens verweerder beroep ingesteld tegen de aan verweerder opgelegde maatregel ex artikel 59 Vw.
- 2.3. Bij uitspraak van 28 augustus 2009 heeft de rechtbank het door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3. Standpunt Staatssecretaris

- 3.1. De Staatssecretaris (hierna appellant) heeft een grief tegen de uitspraak van de rechtbank.

Aangaande de eerste grief

- 3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank:

2.4. De rechtbank acht het beroep gegrond en komt daartoe op grond van de navolgende overwegingen.

2.4.1. Allereerst staat de rechtbank voor de vraag of de staandehouding rechtmatig heeft plaatsgevonden.

2.4.2. Blijkens het op ambtseed opgemaakt proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 16 augustus 2009 heeft verbalisant gesteld dat van de staande gehouden persoon (eiser) de identiteit van de betrokkene kon worden vastgesteld en bleek dat de betrokkene geen rechtmatig verblijf had, gebaseerd op signalering in NSIS als niet toe te laten vreemdeling, waarop eiser is staandegehouden.

Uit het op ambtseed opgemaakte (aanvullend) proces-verbaal bevindingen van 26 augustus 2009 stelt verbalisant dat hij de opdracht kreeg te gaan naar een verkeersongeluk. Daarbij wilde hij van eiser een verklaring opnemen en vroeg aan hem of hij in het bezit was van een geldig identiteitsbewijs, waaruit zijn naam kon blijken. Hierop heeft verbalisant op grond van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf, ter vaststelling van de identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie eiser staande gehouden.

Eiser voert naar het oordeel van de rechtbank terecht aan dat uit voornoemde processen-verbaal niet blijkt met gebruikmaking van welke bevoegdheid hem naar een legitimatiebewijs is gevraagd. De rechtbank volgt verweerder niet in zijn ter zitting ingenomen standpunt dat de processen-verbaal zodanig moeten worden gelezen dat eiser eerst is aangehouden nadat verbaalsant de NSIS had geraadpleegd. Immers, zulks volgt niet uit de op ambtseed opgemaakte processen-verbaal.

2.4.5. Volgens vaste jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van Stat leidt de onrechtmatigheid van de staandehouding eerst tot onrechtmatigheid van een daarop volgende inbewaringstelling indien de met de bewaring gediende belangen niet in een redelijke verhouding staan tot de ernst van het gebrek en de daardoor geschonden belangen. Verweerder heeft geen belangen gesteld op grond waarvan moet worden geoordeeld dat de onrechtmatigheid van de staandehouding van eiser niet aan de rechtmatigheid van de bewaring in de weg staat. Gelet hierop moet de inbewaringstelling van eiser onrechtmatig worden geoordeeld"

Toelichting op de grief:

- 3.3. Appellant is van oordeel dat uit de overgelegde processen verbaal, in onderlinge samenhang beschouwd, aanstonds duidelijk is dat het inzage vragen in het ID document van verweerder is geschied in het kader van de uitoefening van andere bevoegdheden dan die van de Vreemdelingenwet. Immers, verweerder heeft in eerste instantie verklaard met de auto welke betrokken is geweest bij het ongeluk gereden te hebben. Vervolgens heeft verweerder verklaard getuige te zijn van een verkeersongeval. In het kader van de uitoefening van politietaken is verweerder daarbij verzocht zich te legitimeren.
- 3.4. Voorts blijkt uit het proces verbaal dat de door verweerder vervolgens opgegeven personalia zijn geverifieerd door de meldkamer van de regiopolitie Zeeland. Op basis van de door deze meldkamer gegeven informatie kon worden vastgesteld dat verweerder als ongewenst vreemdeling bekend staat en was op basis van deze feiten en omstandigheden sprake van een redelijk vermoeden van illegaal verblijf. De enkele omstandigheid dat het aanvullend proces verbaal relateert dat deze staandehouding reeds zou hebben plaatsgevonden na het niet kunnen verstrekken van een identiteitsbewijs doet niet af aan het feit dat zonder meer duidelijk is dat in de opeenvolging van gebeurtenissen ter plaatse van het ongeval de personalia van verweerder zijn geverifieerd bij de meldkamer.
- 3.5. Voor zover Uw Afdeling van oordeel mocht zijn dat op basis van het overgelegde proces-verbaal toch sprake mocht zijn van een onrechtmatige staandehouding, stelt appellant zich op het standpunt dat, gelet op aard van het hier aan de orde zijn gebrek, en de omstandigheid dat verweerder ongewenst is verklaard, door de rechtbank ten onrechte is overwogen dat door appellant geen belangen zouden zijn gesteld die niet aan de rechtmatigheid van de bewaring in de weg staan. Appellant verwijst hierbij naar rechtsoverweging 2.3 waaruit blijkt dat appellant deze belangen wel degelijk gesteld heeft. Ten onrechte heeft de rechtbank deze gestelde belangen, in het licht van de aard van de -eventueel- geschonden norm niet laten prevaleren.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de uitspraak van de rechtbank te vernietigen, het verzoek om schade vergoeding af te wijzen en te doen wat deze had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep ongegrond te verklaren.

Den Bosch, 4 september 2009

Gemachtigde,

R.A.P.M. van der Zanden, senior- procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Den Bosch
Postbus 118
5201 AC Den Bosch
telefoon 073 - 888 3447
telefax 073 - 888 3086